

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesar mudi se zopet na Dunaji prišel iz Budimpešte, kder je bilo veliko posvetovanje vseh ministrov zaradi Bosne in Hercegovine. Kmalu bo imenovan skupni finančni minister, ki vodi ob enem civilno upravo bosensko-hercegovsko, bržčas kak Magjar. — Grad Miramar snažijo za sprejem cesarja, ki dojde tje, da odpre Tržaško razstavo in potem dalje odpotuje obiskovat italijanskega kralja. — Državni zbor je sprejemši colninsko postavo pretrgal zborovanje do 19. maja, da se dotični poslanci udeležijo dopolnilne volitve v velikem posestvu českem; te volitve udeležilo je se 166 konservativcev, ki so jednoglasno izvolili barona Nadherny-ja; nekdanji merodajni liberalni velikoposestniki česki so tako ob tla vrženi, da se nobeden ni upal niti prikazati na volišče, vsi so izostali. — Minister Pražak oddaja na Slovenskem sodniške službe le takšnim, ki so slovensčine v besedi in pisavi popolnem zmožni, zato ste izpraznjeni službi okrajnega sodnika v Šmariji in sv. Lenartu v Slov. goricah zopet razpisani. — Mariborski, celjski in ptujski nemčurji imajo novega taternana, s katerim lovijo Slovence, naj jim podpisujejo nemške prošnje češ, da hočemo vse ponemčiti in Štajersko raztrgati. To je gola laž; kajti dr. Vošnjak je v državni zbornici sam navetoval dodatek k resolucijam o srednjih šolah: naj se tako uredijo, da bodo slovenski dijaki se tudi do dobrega naučili nemški. Tako beremo v zapisnikih državnega zbora in tako so tudi vsi naši poslanci pri volitvah obetali pa tudi mož beseda ostali. Kaj tedaj hočejo nemčurski lažnjivci? Nič druga, kakor Slovence zmotiti in med seboj razpreti. O nekšnem „slovenskem kraljestvu“ se niti senjalo ni nobenemu naših listov pa nobenemu poslancu; pač pa želimo Slovenci, da nam svitli cesar avstrijski dovolijo namesto dveh pol italijanskih pol nemških nadsodnij le jedno slovensko v Ljubljani, in namesto 4 c. k. namestnikov le enega slovensčine zmožnega; ali če uže to ni mogoče vsaj v Mariboru za spodnji Štajer slovenski oddelek graške namestnije, kar tudi poprej ali selej gotovo dosežemo, ker je nam to potrebno. Sicer pa bodo tudi najnovejše laži nemčurske kmalu potihnile: slovenski, česki, poljski poslanci združeni z nemškimi konservativci imajo večino in bodo Avstrijo tako vodili, kakor bo ravno prav: vsakemu svoje, nobenih krivic in tudi ne predpravice, ne Italijanom pa ne Nemcem. Nemčurjem na ljubo v zatirovanje Slovencev se ne bode nič več dovolilo. — Na Ogerskem začeli so Jude preganjati; v Bereškeje županiji so Judom razdajali hiše in žganjične prodajalnice. — V Bosni in Hercegovini začnejo 24. maja prvo novačenje ali rekrutiranje. Nekaj vstašev še se prikazuje tu pa tam v Krivošijah in na meji med Bosno in Hercegovino, pa hitro odbežijo, kedar se jim vojaki bližajo.

Vnanje države. Egipčanom vladarijo Turki uže veliko stotin let; sčasom postali so prvi vsaj toliko sami svoji, da jim sultan turških paš ni smel dopošljati in moral dovoliti vice-kralja iz rodbine Mehmed-Alijeve. Toda sedaj bi še radi vice-kralja odpravili. Vodja jim je vojni minister Arabi. Toda turški sultan, dalje Angleži in Francozi držijo vice-kralja. Arabi je hotel tega siloma izpoditi. Ali francoske in angleške ladije oklopuce in napoved, da prihaja še turška vojska, vse to ga preplaši tako, da se s vice-kraljem na mirnem pogodi. Vse ostane pri starem. Kako dolgo, to ve Bog in minister Arabi. — Bolgarski knez, rodod Nemec, kaže se svojim slovanskim državljanom malo prijazen in ti bodo prav radi, če ga ne bo več nazaj. Rumuni bližajo se Rusom. Srbi so imeli v Belgradu veliko rabuko v teatru. Tepli se so in kričali: živela srbska republika. Čudno znamenje. — Rusi so do sedaj iztirali okolo 30.000 Judov; mnogo jih potuje v Palestino, v Ameriko, največ — 12.000 — pa v Avstrijo, kakor da bi jim tu bila „obljubljena dežela.“ — Francozi so sedaj Boga tudi iz sodnij paholi; prisego na Boga so odpravili; Francoz prisega vsak na „svojo čast“. No, to je prav slaba prisega! — Angleži so sklenoli ostro postavo, po katerej hočejo uporne Irce strahovati. Dublinskih morivce ne morejo zaslediti, čeravno je 100.000 gold. izstavljenih.

Za poduk in kratek čas.

Kobilice na slov. Štajerskem.

(Po g. Peinlich-ovej knjigi: Geschichte der Pest, in drugih spisal M. S.)

II. Enako so kobilice tudi še v poznejših letih dohajale v manjših tramah v Avstrijo, pa slov. Štajer je bil več kot sto let pred njimi obvarovan. V drugi polovici 15. stoletja pa je med drugimi nadlogami tudi ta požrešna kuga obiskala zopet naše kraje. Že l. 1447, vse bolj pa še l. 1473 in 1474 je vsled tega, ker so kobilice vse požrle, v ptujski okolici vladala toliko lakota, da je mnogo ljudi glada pomrlo. Tudi l. 1477 ni bilo brez kobilic: l. 1478 jih je pa v slovenske gorice toliko prileto, da jih je posebno ob Muri in Dravi bilo semtertje do kolena. S krvavimi pismenkami pa je v zgodovino slov. Štajera zapisano l. 1480. Kajti, kar niso takrat uničile v 10 dnevih kobilice, vkončali in požgali so Ogri in Turki, ki so v tem letu po naših krajih hudo razgrajali. Vrh teh nevolj je ljudi davila tudi lakota in slednjič še strašna kuga.

Šestnajsto stoletje, doba verskih homatij, — zapustilo je mnogo žalostnih spominkov po naši domovini. Za Turki, ki so nekterekrti, najbolje pa l. 1532 med Muro in Dravo požigali in marsiktero hišo božjo oskrnili, prišle so l. 1542 iz Turškega in Slavonije na zgornje in spodnje Šta-